

«Το επικό οδοιπορικό των μεταναστών μέσα από τα Βαλκάνια για την Ευρώπη» - Associated Press

Τούτοι οι μετανάστες από τη Δυτική Αφρική ακολουθούν τις σιδηροδρομικές ράγες κατευθυνόμενοι προς κάτι που ελπίζουν ότι θα είναι μια καλύτερη ζωή. Είναι ένα παράνομο ταξίδι φορτωμένο κινδύνους. Πρέπει να όχι μόνο να αποφεύγουν τα τρέινα αλλά να ξεγλιστρούν και από την αστυνομία. Δεν διστάζουν να αντιμετωπίσουν κινδύνους για να κάνουν ένα νέο ξεκίνημα ψάχνοντας για δουλειά στην Δυτική Ευρώπη.

«Οι πιο πολλοί από μας προερχόμαστε από την Αφρική και έχουμε πολλά προβλήματα στην ήπειρό μας. Χάλια οικονομία, χάλια πολιτική, χάλια δουλειές ... μπορεί, ας πούμε, να πάρεις πτυχίο και να μην μπορείς να βρεις δουλειά.»

Ο Fidel Castro Chimana - οι γονείς του στο Κονγκό ήταν ένθερμοι κομμουνιστές - είναι ένα από αυτά τα 43 άτομα, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, που πλήρωσαν περίπου 500 δολάρια για να κάνουν την γνωστή και ως διαδρομή των Δυτικών Βαλκανίων με προορισμό την Ευρώπη.

Πολλοί νοιώθουν ότι δεν έχουν άλλη λύση. Ο Hilarion Charlemagne, από την Ακτή του Ελεφαντοστού, κρατάει τις κάρτες SIM από κάθε χώρα από την οποία προσπάθησε να φύγει για Ευρώπη.

«Το ξέρουμε ότι είναι παράνομο να περνάς έτσι τα σύνορα, το καταλαβαίνουμε αυτό. Όταν μπαίνεις παράνομα σε μια χώρα αισθάνεσαι σαν εγκληματίας, δεν μπορώ να σου το περιγράψω.»

Ξεκίνησαν στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Ο διακινητής τους, που δέχτηκε το Associated Press να παρακολουθήσει το ταξίδι υπό την προϋπόθεση ότι ο ίδιος θα παραμείνει ανώνυμος, τους οδηγεί από παράδρομους στην Ελλάδα. Περνούν παράνομα τα σύνορα και εισέρχονται στην ΠΓΔΜ και συνεχίζουν για τα Σερβικά σύνορα. Μια άλλη ομάδα διακινητών θα τους πάει από δω στην Ουγγαρία. Η Ουγγαρία είναι χώρα κλειδί γιατί ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από δω μπορούν να πάνε σε πλούσιες χώρες όπως η Γερμανία και η Γαλλία χωρίς βίζα.

Είναι σκληρό ταξίδι ... δεν θα καταφέρουν όλοι να φτάσουν.

«Έχει γυναίκες που περπατούν, έχει γέρους, έχει γριές, περπατούνε όλοι. Εγώ τι κάνω; Καλά είμαι! Ακόμη νέος είμαι, αντέχω να περπατήσω ρε φίλε! [γέλια].»

Η Mireille Djeukam, 34 χρονών, από το Καμερούν, έχει ένα χρόνο που προσπαθεί να πάει στον άνδρα της και στην κόρη της στο Παρίσι. Για το λόγο αυτό ριψοκινδυνεύει και κουβαλά τον γιο της, τον Christian, που είναι δέκα μηνών, στις σιδηροδρομικές γραμμές. Ετοιμόρροπες γέφυρες και χιλιόμετρα ατελείωτα παλιών μονοπατιών βοσκών. Είναι δύσκολα - λέει.

«Το ταξίδι είναι πολύ δύσκολο, πραγματικά πολύ δύσκολο. Αν ήξερα ότι θα ήταν τόσο δύσκολο δεν θα ξεκινούσα. Δεν μπορώ να περπατήσω άλλο έτσι.»

Συνήθως, τούτο το ταξίδι των 320 χιλιομέτρων περίπου κρατά έξι με οκτώ ημέρες αλλά αυτή τη φορά κρατά περισσότερο. Η ομάδα είναι μεγαλύτερη. Οι γυναίκες και τα παιδιά δεν μπορούν να κινηθούν εξίσου γρήγορα με τους άνδρες και ο καιρός έχει αρχίσει να χαλά.

«Πως κοιμήθηκες λοιπόν;

«Χάλια ρε φίλε! Κρύο! Κρύο!»

Η προϊούσα εξάντληση και η έλλειψη τροφής δημιουργεί σε αυξανόμενες εντάσεις. Ο Charlemagne διαβάζει στην Παλαιά Διαθήκη το Βιβλίο του Ιώβ ... μια καλή επιλογή! Θα του χρειαστεί όλη η υπομονή που διαθέτει όταν η Miriam Tore, μια μετανάστρια από το Μαλί, τον κατηγορεί ότι της έκλεψε το σακίδιο. Ο Charlemagne αρνείται ότι έκανε τέτοιο πράγμα.

Οι περισσότερες μετακινήσεις στην ΠΓΔΜ γίνονται τη νύχτα για να μην τους εντοπίσουν αλλά τούτο είναι ακόμη πιο επικίνδυνο. Πρέπει να αποφεύγουν τα αυτοκίνητα στους αυτοκινητοδρόμους με κίνηση και να περνούν πεζή μέσα από τις πόλεις της χώρας όταν περνούν από κει οι ράγες. Φτάνοντας στο Veles όμως, η τύχη τους εγκαταλείπει. Οι περισσότεροι της ομάδας συλλαμβάνονται και ξαναστέλνονται στην Ελλάδα. Δεκατρείς ξεφεύγουν και δέκα καταφέρνουν να φτάσουν στην Σερβία.

Η Mireille Djeukam ήταν πολύ εξαντλημένη για να συνεχίσει. Την άφησαν σε μια εκκλησία με το γιό της. Είναι και οι δυο τους πίσω στην Αθήνα τώρα, χωρίς σχέδια ή χρήματα για να ξαναδοκιμάσουν σύντομα την τύχη τους.